

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 542/2026
12.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Јакшића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Кв 1131/25 од 15.01.2026. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 431/26 од 10.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 12.05.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Јакшића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Кв 1131/25 од 15.01.2026. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 431/26 од 10.03.2026. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Новом Саду Кв 1131/25 од 15.01.2026. године одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА за понављање кривичног поступка, који је окончан пресудом Вишег суда у Новом Саду Спк 32/24 од 29.05.2024. године, правноснажна дана 10.06.2024. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 431/26 од 10.03.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Кв 1131/25 од 15.01.2026. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Јакшић, због повреде закона из члана 338. став 1. тачка 1) ЗКП, члана 485. став 1. ЗКП, повреда одредаба кривичног поступка које се односе на понављање поступка из члана 473. ЗКП, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, повреде начела из члана 1. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, утврди да је побијаним решењима повређен закон, укине побијана правноснажна решења и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП. Дакле, ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ нумерише и образлаже повреду закона из члана 473. ЗКП, која се односи на разлоге за понављање кривичног поступка, наводима да је у пресуди (чије се понављање тражи) утврђено да је окривљени кривично дело насилничко понашање извршио у саизвршилаштву, те се бави утврђеним чињеничним стањем и оценом доказа првостепене пресуде чије се понављање тражи, те истиче да је обустављен поступак у овој кривичноправној ствари у односу на друго лице услед недостатка доказа за саизвршиоца, што представља нове чињенице и околности које је суд био дужан да цени, а у смислу заједничког деловања саизвршилаца, а што представља основ за понављање поступка, што је суд пропустио, чиме је учинио повреду закона.

Поред тога, бранилац окривљеног истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и повреду члана 338. став 1. ЗКП.

Међутим, повреде закона из члана 473. ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 338. став 1. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца због повреде закона, из којих разлога је Врховни суд захтев за заштиту законитости оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП донео одлуку као изреци овог решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић